

yhtiö luovuttaa vaadittaessa sen maan, mihin Töölönkatu² on vahvistetun kaupunginasemakaavan mukaan tehtävä, ja poistaa omalla kustannuksellaan siinä olevat rakennukset;

yhtiö luopuu niinkään vaadittaessa Ruusulankadun tonteista n:oista 13 ja 15 sekä näiden tonttien viereisestä Ruusulankadun osasta kadun koko leveydeltä;

yhtiö on velvollinen pitämään alueensa aidattuna;

yhtiö luopuu niistä vaatimuksista, mitä laatua lienevätkin, joita on syntynyt sen johdosta, että kaupunki on ottanut haltuunsa sen osan Kammionkatua, mikä senaatin huhtikuun 21 päivänä 1915 antamalla päätöksellä on tuomittu yhtiölle;

yhtiö oikeutetaan, siinä tapauksessa että sairaalaa 1935 vuoden päättyessä pidetään voimassa, silloin toimitettavan arvion mukaan omikseen lunastamaan Ruusulankadun tontti n:o 8 ja Töölönkadun tontti n:o 35 sekä, jos sairaalaa vielä vuokrakauden päättyessä vuonna 1940 pidetään voimassa, Ruusulankadun tontti n:o 10 ja Töölönkadun tontti n:o 37;

siitä maasta, mikä yhtiöllä edelleen on vuokralla hallussaan 1940 vuoden loppuun, on vuosivuokra 1,000 markkaa.

Tonttia anottu vapaaehtoiselle palokunnalle. Helsingin kaupungin vapaaehtoisen palo- ja pelastuskunnan johtokunta oli anonut, että kaupunginvaltuusto määrätessään n. s. Kampinnummen tonttien käytöstä luovuttaisi kunnalle sen omiin tarpeisiin käytettävän tontin tai myös, ellei tonttia täysin omistusoikeuksin voitaisi luovuttaa, vuokraisi kunnalle tontin sieltä. Rahatoimikamari oli pitänyt kysymystä liian aikaisin herätettynä, koska Kampinnummen tontteja edelleen käytettiin sotaväen tarpeisiin eikä kaupungin käyttöoikeutta mainittuun alueeseen sentähden vielä ollut selvitetty. Kaupunginvaltuusto päätti¹⁾ olla ottamatta huomioon johtokunnan anomusta.

Hieta- ja Jätkäsaaren tavarasuojain myynti. Rahatoimikamari ehdotti, että kaupungin sota-aikana Hieta- ja Jätkäsaarelle puusta rakennuttamat viisi tavarasuojaa myytäisiin 180,000 markan hinnasta Helsingin makasiini-osakeyhtiölle, joka hinta tosin olisi alempi tavarasuojain arvioarvoa, 259,000 markkaa, mutta tavarasuojain kunnossapito kävisi kalliiksi kaupungille. Kaupunginvaltuusto päätti²⁾ hyväksyä ehdotuksen kuitenkin siten, ettei kauppahinta saanut olla 240,000 markkaa vähempi.

3. Kaupungin kiinteän omaisuuden vuokra- ja muuta nautintaoikeutta koskevat kysymykset.

Teollisuuden tilantarvekysymyksen valmistelu. Antaessaan lausunnon Vallilan korttelin n:o 534³⁾ osoittamisesta ja vuokraamisesta kaupunginvaltuuston valmisteluvaliokunta huomautti, että oli kaupungin eittämätön velvollisuus viivyttelämättä saattaa teollisuuden tilantarvetta koskeva polttava kysymys ratkaisuun. Kun kaupunginvaltuuston vuonna 1916 kaupungin maanhankintapolitiikkaa ja teollisuuden tilantarvetta koskevia kysymyksiä käsittelemään asettama komitea⁴⁾, joka jo oli lopullisesti käsitellyt tehtävänsä edellisen puolen, oli katsonut kysymyksen alueiden osoittamisesta teollisuus-

¹⁾ Kvston pöytäk. 19. 8. 45 §. — ²⁾ S:n 20. 6. 20 §. — ³⁾ Ks. tätä kert. siv. 21. — ⁴⁾ Ks. 1916 vuod. kert. siv. 6.

tontteja varten liittyvän kysymykseen kaupungin satamaolojen järjestämisestä tai joka tapauksessa riippuvan siitä, miten viimeksi mainittu kysymys ratkaistiin¹⁾, ehdotti valmisteluvaliokunta, että vastamainitulle komitealle annettu tehtävä peruutettaisiin ja kysymys teollisuustonttien ja varastopaikkain osoittamisesta välittömästi annettaisiin erikoiskomitean valmisteltavaksi. Kaupunginvaltuusto myöntyi²⁾ tähän esitykseen ja lähetti asian vuonna 1918 asetettuun satamatoimikuntaan³⁾, johon lisäksi valittiin vtt H. Lindberg ja Tanner, johtaja I. Lindfors ja professori J. Castrén.

Kysymys kaupungin pääkirjaston tonttipaikasta. Kaupunginvaltuuston vuonna 1917 kysymystä tonttipaikan varaamisesta kaupungin pääkirjaston uudelle rakennukselle valmistelemaan asettama komitea⁴⁾ antoi mietinnön⁵⁾, jossa komitea luotuaan laajanlaisen katsauksen asian aikaisempiin vaiheisiin ja osoitettuaan ne esteet, joita eräiden asiassa tehtyjen ehdotusten toteuttaminen kohtasi, seikkaperäisesti esitti, mitkä syyt puolsivat ja vastustivat niitä kahta pääkirjaston tonttikysymyksen ratkaisua, joita hartaimmin oli puollettu ja joista toinen tarkoitti kirjastotalon sijoittamista XIII kaupunginosan korttelin n:o 416 itäosaan, foinen Hakasalmen puistoon. Kun kaupunginvaltuusto oli varannut kaksi ensinmainitun korttelin tonttia suomalaiselle kansakoululle⁶⁾ ja asianomainen kansakoulujohtokunta oli vastustanut ehdotusta näiden tonttien vaihtamisesta kortteliin n:o 430, ei komitea katsonut korttelin n:o 416 voivan tulla kysymykseen. Hakasalmen puistossa kirjastotalo sitä vastoin voisi mainittavasti anastamatta puistotilaa saada samalla rauhallisen ja helposti käytettävissä olevan paikan. Ehdotettu puiston uudesti järjestely ei vaikuttanut tähän tonttikysymykseen eikä muutoin saisi aiheuttaa sen ratkaisun toistaiseksi lykkääntymistä. Komitea sentähden ehdotti, että kaupungin pääkirjaston uusi rakennus sijoitettaisiin Hakasalmen puistoalueelle.

Asiaa kaupunginvaltuustolle esiteltäessä, jolloin eri mielipiteitä ilmeni, se palautettiin⁷⁾ komiteaan, joka sai tehtäväkseen valtuustossa olleen keskustelun pohjalla antaa valtuustolle uuden ehdotuksen asiasta.

Lumenkaatopaikkain lukumäärän lisääminen. Helsingin pohjoinen talonomistajayhdistys oli esittänyt, että sen talonomistajilla olevan rasituksen helpottamiseksi, minkä lumen kuljettaminen etäisille kaatopaikoille tuotti, eri osiin kaupunkia järjestettäisiin mahdollisimman monta tuollaista paikkaa. Puhtaanapitolaitos ehdotti tarkoitukseen luovutettaviksi edelleen seuraavat neljä paikkaa: sen kohdan Töölönlahdella, missä lokaviemäri päättyi Töölön sokertehtaan kohdalla, rankkurin asunnolle vievän tien pohjoispuoleisen metsän, Kyläsaaren sekä Viipurin- ja Kotkankadun kulmauksessa olevan tontin.

Rahatoimikamari oli puoltanut ehdotusta ja osoittanut paikat heti käytettäväksi, minkä toimenpiteen kaupunginvaltuusto hyväksyi⁸⁾.

Lupa panna hiiliä y. m. varastoon Skatåkubbenille. Merenkulkuhallituksen anomukseen saada käytettävänäään olevalle Skatuddskubbenin (Skatakubbenin) saarelle panna hiiliä varastoon ja teettää tavarasuojan ynnä laivalaiturin kaupunginvaltuusto myöntyi⁹⁾.

Anomus tontin luovuttamisesta »naisten talolle.» Naisjärjestöjen rakennuskomitea oli anonut »naisten talon» rakennuttamiseksi saada maksutta käytettäväkseen kaupungilta jonkin tontin, esimerkiksi IV kaupunginosan

¹⁾ Ks. 1918 vuod. kert. siv. 234. — ²⁾ Kvston pöytäk. 11. 2. 14 §. — ³⁾ Ks. 1918 vuod. kert. siv. 40. — ⁴⁾ Ks. 1917 vuod. kert. siv. 46. — ⁵⁾ Kvston pain. asiakirj. n:o 15. — ⁶⁾ Ks. 1914 vuod. kert. siv. 73. — ⁷⁾ Kvston pöytäk. 15. 4. 39 §. — ⁸⁾ S:n 25. 2. 41 §. — ⁹⁾ S:n 20. 6. 32 §.

korttelissa n:o 162 sijaitsevan Kansakoulukadun rakentamattoman tontin n:o 3. Kaupunginvaltuusto epäsi¹⁾ komitean anomuksen.

Paikan luovutus kalain tukkukauppaa varten. Kalastushallituksen, Helsingin kalapörssin johtokunnan sekä erinäisten kalain tukkukauppaa harjoittavain toimimien anomuksen johdosta, että kalapörssin aikaisemmin käyttämää Etel. Makasiinikadun tontin n:o 1 aluetta saisi kalapörssin lakkauttamisen jälkeen edelleen käyttää kalanmyyntipaikkana, jota anomusta terveydenhoitolautakunta oli vastustanut, esitti rahatoimikamari kaupunginvaltuustolle, että puheenalainen alue toistaiseksi luovutettaisiin kalain tukkukauppaa varten, että alueen hallintoa ja kunnossapitoa varten syyskuun 1 päivästä kuluvan vuoden loppuun valtuuston käyttövaroista osoitettaisiin 6,000 markkaa ja erinäisen kaluston ostoon 2,000 markkaa sekä että kamarille annettaisiin tehtäväksi ryhtyä siitä johtuviin toimenpiteisiin. Tähän esitykseen kaupunginvaltuusto myöntyi²⁾ semmoisiin lisäksi, että tonttialue toistaiseksi luovutettaisiin puheenalaiseen tarkoitukseen ainoastaan sikäli kuin tonttia ei tarvittu kunnan työnvälitystoimiston huoneiston laajentamista varten, ja tuli kamarin ryhtyä sen suuntaisiin toimiin, että terveydenhoitojärjestyksen määräyksiä terveysoloihin nähden tarkoin noudatettiin.

Hieta- ja Jätkäsaaren käyttöä koskeva vuokrasopimus. Kaupunginvaltuuston päätöksen³⁾ johdosta oli rahatoimikamari laatinut ehdotuksen kaupungin ja Helsingin makasiiniosakeyhtiön väliseksi, Hieta- ja Jätkäsaaren käyttöä koskevaksi vuokrasopimukseksi, minkä ohessa yhtiön säännöt oli kaupunginvaltuuston päätöksen⁴⁾ mukaisesti muutettu. Kaupunginvaltuusto päätti⁵⁾ vähäisin muutoksin hyväksyä vuokrasopimusehdotuksen seuraavana:

»Kaupunginvaltuuston lisätyin luvuin lokakuun 9 päivänä 1917 tekemän päätöksen mukaisesti luovutetaan täten Helsingin makasiiniyhtiölle alempana mainituista, kaupunginvaltuuston marraskuun 16 päivänä 1915 vahvistamista vuokramaksuista, viidenkolmatta (25) vuoden ajaksi, heinäkuun 1 päivästä 1919 lukien, käyttöoikeus Hieta- ja Jätkäsaaren, sikäli kuin se on liikenteelle tarpeellista sekä kaupunki on alueen tasoittanut ja muutoin panettanut kuntoon semmoisia tarkoituksia varten, seuraavilla ehdoilla, ollen kuitenkin vuokrakauteen nähden noudatettava, että mainittu 25 vuoden aika älköön saattako mahdolltomaksi pitemmän vuokrakauden myöntämistä kalliimpia kivirakennuksia varten kussakin eri tapauksessa:

1) Yhtiön tulee kaupan ja liikenteen kannalta tyydyttävällä tavalla sekä kaupungin viranomaisten tarpeelliseksi katsoman valvonnan alaisena mahdollisimman pian ja tarpeen mukaan järjestää varastopaikkoja ynnä tarpeellisia rakennuksia liikennöitsijäin käytettäväksi.

2) Jos kaupunki haluaa jotakin isonlaista laitosta varten tai omiin tarpeisiinsa käyttää yhtiön haltuunsa ottamaa tai jo rakennettua tonttia tai vahvistettuun kaupunginasemakaavaan tehdä muutoksen kadun tai rautatie-raiteen johtamiseksi, on yhtiö velvollinen luovuttamaan tähän tarpeellisen alueen ja rakennuksen nauttimalla korvauksen maan tasoitukseen ja rakennuksen teettämiseen käyttämistään kustannuksista, niistä poisluettua mahdollisesti tehty tilinpoisto.

3) Kaupunki sitoutuu harkinnan ja tarpeen mukaan yhtiön esityksestä teettämään ja kustantamaan katuja, rantasiltoja ja rautatieraitteita, kaikki

¹⁾ Kvston pöytäk. 3. 6. 35 §. — ²⁾ S:n 9. 9 §. — ³⁾ Ks. 1917 vuod. kert. siv. 38. — ⁴⁾ Ks. 1918 vuod. kert. siv. 274. — ⁵⁾ Kvston pöytäk. 15. 4. 35.

kaupungin viranomaisten laatiman suunnitelman mukaisesti, sekä suorittamaan menot katujen, rantasiltain ja rautatieraiteiden valaistuksesta ja puhtaanaapidosta, mutta pidättää itselleen oikeuden kantaa satamamaksut ja siltarahat.

4) Yhtiön käyttöoikeus ei saa rajoittaa kaupungin oikeutta laittaa, kun tarpeelliseksi harkitaan, ratasilloille kuormausta ja purkamista varten tarpeelliset konelaitteet, niinkuin nosturit y. m. semmoiset.

5) Jos tuollaisia laitteita ei saada aikaan kaupungin toimesta, tulee yhtiön tarpeen mukaan varustaa rantasillat kaikilla liikenteen vaatimilla laitteilla.

6) Yhtiö on velvollinen vastedes sovittavin ehdoin ottamaan käytettäväkseen kaikki uutislaitokset, mitkä kaupungin toimesta puheena olevalle alueelle teetetään.

7) Jos yhtiö lakkauttaa toimintansa, on kaupunki oikeutettu lunastamaan kaikki ne osakkeet, joita sillä ennestään ei ole hallussaan, kahdeksalla sadalla (800) markalla osakkeen.

8) Korttelien n:ojen IV, VI, VII, 259 ja 261 tonteista on vuokra 1 markka ja muista tonteista 1 markka 50 penniä neliömetriltä vuodessa paitsi korttelien n:ojen II ja III vielä täyttämättä olevista tonteista, joista alin vuokra on 50 penniä neliömetriltä vuodessa ja jotka luovutetaan sillä ehdolla, että vuokraaja ne täyttää. Vuokramaksu luetaan siitä päivästä, jona yhtiö ottaa tontit haltuunsa.

9) Jos sopimuskumppanien kesken syntyy erimielisyyttä tämän sopimuksen sisällyksestä taikka muutoin kaupungin ja yhtiön suhtautumisesta Hieta- ja Jätkäsaaren käyttämiseen, on asianosaisten jätettävä riita Helsingin sovintolautakunnan tutkittavaksi ja ratkaistavaksi.

Tätä sopimusta on laadittu ja allekirjoitettu kaksi samanlaista kappaletta, yksi kumpaisellekin sopimuskumppanille.»

Vuokranluovutusta koskeva valitus hyljätty. Talonomistaja G. Malmströmin tekemän valituksen kaupunginvaltuuston päätöksestä¹⁾ eräin ehdoin piha- maaksi ja varastopaikaksi vuokrata osakeyhtiö Hietalahden laivatokalle ja konepajalle yhtiön tehdastontin Tokankadun n:o 6 viereisen alueen oli Uudenmaan läänin maaherra lokakuun 23 päivänä hyljännyt²⁾.

Esitys korttelin n:o 534 jakamisesta kolmeen tonttiin sekä näiden vuokraamisesta. Suomen sähköteollisuus-osakeyhtiö oli anonut saada ostaa Vallilan korttelin n:o 534 tai myös joko lunastaa tai vuokrata X kaupunginosan korttelissa n:o 283 sijaitsevan Sörnäsän rantatien tehdastontin n:o 31. Kaupungin yleisten töiden hallitus huomautti, että viimeksi mainittu tontti, joka aikanaan oli ostettu venäläisen ostavien tarpeisiin käytettäväksi, olisi edullisen asemansa johdosta rautatieraiteen ja sataman vierellä varattava kaupungin omiin tarpeisiin, esimerkiksi jonkin teknillisen laitoksen työpajahuoneistojen paikaksi, kun taas Vallilan korttelia n:o 534 ei voitu myydä, syystä ettei aluetta ollut otettu vahvistettuun kaupunginasemakaavaan, jota vastoin ei mikään estänyt antamasta aluetta tai sen osia vuokralle. Asiakirjain oheisessa kartassa oli hallitus jaoituttanut korttelin kolmeen noin 3,200 m²:n laajuiseen tonttiin, jotka voitiin antaa vuokralle määräämällä alimmaksi vuosivuokraksi 30 markkaa m²:ltä luoteisimmasta epätasaisesta tontista ja 40 markkaa m²:ltä molemmista muista tonteista, joten vuosivuokra olisi kaikkiaan 17,600 markkaa.

¹⁾ Ks. 1917 vuod. kert. siv. 40 ja 1918 vuod. kert. siv. 19. — ²⁾ Kvston pöytäk. 15. 12. 2 §.

Rahatoimikamari yhtyi hallituksen ehdotukseen ja esitti tonttien vuokrakauden määrättäväksi 30 vuodeksi.

Kaupunginvaltuusto lähetti ¹⁾ asian lisättyyn satamatoimikuntaan.

Kangasalantien tonttien n:ojen 5 ja 7 sekä Itäisen viertotien tontin n:o 85 vuokraus. Raitiotie- ja omnibusosakeyhtiö oli rahatoimikamarilta anonut saada tarpeellisten uusien tavarasuojain ja vaunuhallien sekä järjestelyraiteiden rakennuttamista varten toimilupakautensa jäljellä olevaksi ajaksi eli 1945 vuoden loppuun vuokrata korttelissa n:o 581 sijaitsevat Kangasalantien tontit n:ot 5 ja 7 sekä Itäisen viertotien tontin n:o 85, jotka tontit sijaitsivat yhtiölle aikaisemmin vuokrattujen, viimeksi mainitun kadun tonttien n:ojen 81 ja 83 vierellä.

Likimmiten rahatoimikamarin ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti ²⁾ valtuuttaa kamarin joulukuun 31 päivään 1940, jolloin yhtiön muiden likellä sijaitsevain tonttien vuokrakausi päättyi, vuokraamaan puheenalaiset tontit noin 2 markan maksusta m²:n eli tasaluvuin 5,000 markasta, sillä ehdolla että tontteja käytettiin ainoastaan tavarasuoja- ja vaunuhallirakennusten sekä vartijan asunnon paikaksi.

Viljelyspalstain vuokraaminen vähävaraaisille. Mainiten että kaupungin mailta oli kesäksi 1918 vuokrattu viljelyspalstoja kokonaisuksi 5,435 henkilölle sekä että vastedes varmaankin oli odotettavana tuollaisten palstain lisääntyntä kysyntää esitti kansanravintohallitus kaupunginvaltuustolle, että tuollaisia palstoja vastedes saisi vuokrata viideksi tai ainakin kolmeksi vuodeksi kerrallaan, kuitenkin niin että, jos vuokralle annettu alue havaittiin tarpeelliseksi kaduntasoitukseen tai muuhun tarkoitukseen, vuokraaja oli velvollinen tyytymään toisesta paikasta osoitettuun palstaan.

Kaupunginvaltuusto myöntyi ³⁾ esitykseen siten, että vuokrakausi oli oleva enintään viisi vuotta, minkä lisäksi määrättiin, että aikaisemmalla vuokraajalla oli etuoikeus vuokran jatkamiseen.

Erään Kumtähden viljelyspalstan n:o 39 osan vuokraus. Taiteilija R. Partasen anomukseen saada asunto- ja viljelystarkoituksia varten vuokrata 1,733 ha:n laajuisen osan Kumtähden entistä viljelyspalstaa n:o 39 kaupunginvaltuusto myöntyi ⁴⁾, kuitenkin sillä ehdolla että, koska kaupunki saattoi tarvita puheenalaista aluetta Oulunkylässä sijaitsevain tilustensa uudesti järjestämistä varten, vuokrakausi määrättiin 10 vuodeksi, tammikuun 1 päivästä 1919 lukien, ja vuokraaja sitoutui suhteellista vuokran alennusta vastaan vuokrakauden kuluessa kaupungille luovuttamaan ne alueen osat, joita kaupunki saattoi tarvita katujen ja muiden liikenneväylien teettämistä varten.

Oulunkylän viljelyspalstain vuokraus. Vuokraaja C. G. Carlsson oli anonut saada edelleen käyttäen Oulunkylän kartanon maalla sijaitsevia palstoja n:oja 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8 ja 10 sekä Rödjanin alueita A ja B niihin kuuluvine rakennuksineen. Kun kuitenkin alueiden hoito oli ollut epätydyttävä, oli rahatoimikamari anomuksen evännyt. Koska ei myöskään kaupungingeodeetin ehdotusta Oulunkylän kartanon tilusten vuokralle antamisesta pienempinä palstoina pidetty sopivana, ehdotti kamari, että puheenalaiset alueet ynnä muut aikaisemmin yksityisille henkilöille vuokratut Oulunkylän kartanon osat vuokrattaisiin Boxbacka aktiebolagille. Semmoinen toimenpide tietäisi kaupungin puolelta melko suurta askelta järkipäristä maanviljelyspoliitik-

¹⁾ Kvston pöytäk. 11. 2. 14 §; ks. tätä kert. siv. 18. — ²⁾ Kvston pöytäk. 11. 2. 18 §. — ³⁾ S:n 11. 2. 26 §. — ⁴⁾ S:n 25. 2. 15 §.

kaa kohti. Kaupunginvaltuusto päätti¹⁾ mainitulle yhtiölle vuokrattaviksi erinäiset Oulunkylän palstat vähintään viideksi vuodeksi, toukokuun 1 päivästä 1919 lukien, 15,000 markan vuosivuokrasta, kuitenkin sillä nimenomaisella ehdolla, että yhtiön tuli mikäli mahdollista pysyttää aikaisemmat kelvolliset vuokraajat alivuokraajina, minkä ohessa rahatoimikamaria kehoitettiin, koska pienempään viljelyspalstain kysynnän lisääntymistä oli odotettavana, kansanravintohallituksen kanssa neuvoteltuaan yhtiön vuokramaksun suhteellista huojistusta vastaan varaamaan tähän tarkoitukseen tarvittava maa, joka annettaisiin vuokralle viideksi vuodeksi, ollen asianomaisilla vuokraajilla etuoikeus vuokran jatkamiseen luovutuksen laadun mukaan sovitetusta vuokramaksusta.

Viljelyspalstain vuokraaminen Kumtähdestä. Puutarhuri C. Lüningin anottua saada viideksi vuodeksi viljelystarkoituksiin vuokrata osan Kumtähden viljelyspalstaa n:o 39 päätti²⁾ kaupunginvaltuusto, että puheenalaisen viljelyspalstan sai hakijalle vuokrata joulukuun 31 päivään 1928 asti 1,350 markan vuosivuokrasta, sillä ehdolla että kaupunki oli oikeutettu suhteellista vuokranhuojistusta vastaan murtamaan erilleen osia alueesta.

Erään Mustikkamaan alueen vuokraus. Aktiebolaget Nya varvet yhtiön anottua saada vuokrata lisäalueen Mustikkamaalla olevaan veistämö-alueeseensa³⁾ lausui kaupungin yleisten töiden hallitus edelleen olevansa sitä mieltä, että Mustikkamaa oli vastedes luovutettava kansanpuistoksi eikä saaren osia sentähden olisi käytettävä teollisuustarkoituksiin, mutta kun yhtiö kuitenkin jo oli saanut haltuunsa melko laajan alueen eikä anottua lisäaluetta sopivasti voinut erikseen käyttää muuhun tarkoitukseen, ehdotti hallitus mainitun lisäalueen yhtiölle vuokrattavaksi kuuden kuukauden molemminpuolisista irtisanomisehdoista ja 12,000 markan vuosivuokrasta. Kaupunginvaltuusto myöntyi⁴⁾ anomukseen hallituksen esittämin ehdoin.

Taivalsaaren vuokraus. Herrat A. W. Mahmi, K. V. Angervuori ja J. N. Syvähuoko, joilla oli Taivalsaari hallussaan vuokralla 1920 vuoden loppuun ja jotka olivat ilmoittaneet aikovansa mainitulle saarelle rakentaa tehtaan kalkkihiekkatiilien valmistusta varten, olivat rahatoimikamarilta anoneet puheenalaisen saaren joko myymistä tai vuokraamista heille vähintään 50 vuodeksi. Sittenmin olivat herrat Malmi ja Angervuori ilmoittaneet ainakin toistaiseksi luopuvansa tiilitehtaan rakennushankkeista ja anoneet, että rahatoimikamari vuokraisi Taivalsaaren herra Syvähuolle yksinään betoniseinä- ja välikattotehtaan rakentamista varten sekä konelaitteilla toimitettavan hiekanpurkauksen paikaksi.

Rahatoimikamari esitti kaupunginvaltuustolle, että Taivalsaari vuokrattaisiin rakennusmestari J. N. Syvähuolle tammikuun 1 päivän 1921 ja tammikuun 1 päivän 1941 väliseksi ajaksi edellä mainittujen laitosten paikaksi 12,000 markan vuosivuokrasta sekä seuraavin ehdoin:

- 1) saarelle ei saa teettää asuinrakennuksia;
- 2) saaren rajoittuvaa vesialuetta ei saa täyttää eikä saaren pinta-alaa laajentaa, ei myöskään rantaviivoja muuttaa kaupunginviranomaisten erityisettä luvatta, mutta saarelle johtavan tien saa laajentaa 10 metrin levyiseksi rakennuskonttorin osoitusten mukaan;
- 3) jos tehdaskäytön johdosta käy tarpeelliseksi teettää saarelle vesijohto, on se vuokraajan kustannettava;

¹⁾ Kvston pöytäk. 15. 4. 31 §. — ²⁾ S:n 19. 8. 9 §. — ³⁾ Ks. 1918 vuod. kert. siv. 20. —

⁴⁾ Kvston pöytäk. 11. 2. 29 §.

4) kaupunki ei ole velvollinen vuokrakauden päättyessä antamaan korvausta vuokraajan teettämistä rakennuksista eikä muistakaan hänellä olleista kuluista.

Asiaa kaupunginvaltuustolle esiteltäessä lähetettiin¹⁾ se satamatoimikuntaan, minkä jälkeen valtuusto hyväksyi²⁾ rahatoimikamarin ehdotuksen semmoisin toimikunnan ehdottamin lisäyksin, että kaupungille varattiin oikeus vuokrakauden kuluessa vapaasti toimittaa saareen rajoittuvan vesialueen täyttämistä.

Erään Greijuksen maa-alueen vuokraus. Kaupunginvaltuusto päätti³⁾ maanviljelijä E. J. Hohdille maanviljelystarkoituksiin vuokrata erään Bölen esikaupungista länteen Greijuksen maalla sijaitsevan alueen 15 vuodeksi, syyskuun 1 päivästä 1919 lukien, 150 markan vuosivuokrasta viitenä ensimmäisenä, 300 markan vuosivuokrasta viitenä seuraavana sekä 600 markan vuosivuokrasta vuokrakauden jäljellä olevana aikana ja varaamalla kaupungille oikeuden kaduntasoituksiin tai muihin yleisiin tarpeisiin vuoden kuluttua irtisanomisesta käyttää alueen osia suhteellista vuokrahuojistusta vastaan.

Erään Tilkan viereisen maa-alueen vuokraus. Niinikään päätti⁴⁾ kaupunginvaltuusto ajuri H. Lindforsille vuokrata erään n. s. Tilkan torpan vierellä sijaitsevan 4,150 m²:n laajuisen maa-alueen 5 vuodeksi, lokakuun 1 päivästä 1919 lukien, 500 markan vuosivuokrasta sekä vuokraajalle myydä alueella sijaitsevan asuinrakennuksen 1,000 markasta ja ladon 500 markasta.

Alueen maksuton luovutus asunnonpuutteen poistamiseksi. Tod. valtioneuvos C. Ruin ja johtaja A. V. Streng olivat ilmoittaneet haluavansa eräin edellytyksin yrittää perustaa kiinteistöosakeyhtiötä, joka sitoutuisi seuraavana talvena ja viimeistään vuoden kuluessa kaupungin maalle rakennuttamaan puutaloja, joissa olisi noin 2,000, pieniin, 1—4 huoneen osakehuoneistoihin jaettava huonetta vuokrattaviksi etusijassa yhtiön osakkaille verraten huokeasta vuokrasta; huoneistot myytäisiin noin 10 vuokravuoden kuluttua asianomaisille osakkeenomistajille omain kustannusten hinnasta. Yrityksen edellytyksiä oli, että kaupunki vuokravapaasti 1930 vuoden loppuun ja sitten säännöllisestä vuokrasta seuraavina neljänäkymmenenä vuotena yhtiölle luovutaisi tarkoitukseen tarpeellisen maa-alueen, nimittäin XV kaupunginosan korttelit n:ot 618—634 oikeuttamalla yhtiön siirtämään maapalstain vuokraoikeuden osakkeenomistajille.

Rahatoimikamari esitti, että kaupunginvaltuusto päättäisi, edellyttäen valtion myöntävän hakijoille taloudellista kannatusta niin laajassa mitassa, että yrityksen toteuttaminen oli taloudelliselta kannalta katsoen ajateltavissa, toistaiseksi periaatteessa suostua hakijain anomukseen saada asuinrakennusten paikaksi viidenkymmenen vuoden ajaksi (siitä kymmenenä ensimmäisenä vuotena vuokravapaasti) vuokrata XII kaupunginosan korttelit n:ot 382, 383 ja 384 sekä Meilansin (XV kaupunginosan) korttelit n:ot 623, 624, 625, 632, 633 ja 634, yhteensä n. 72,500 m², kuitenkin sillä ehdolla: a) että kaupunginviranomaiset hyväksyvät vastaisen yhtiön säännöt; b) että yhtiö on perustautunut ja tarpeellinen; pääoma taattu viimeistään 6 kuukauden kuluttua siitä, kun kaupunginvaltuusto on periaatteessa myöntynyt hakijain anomukseen; c) että rakennusyritys koko laajuudessaan on toteutettu viimeistään 2 vuoden kuluessa siitä, kuin valtuusto on lopullisesti päättänyt luovuttaa edellä mai-

¹⁾ Kvston pöytäk. 9. 9. 19 §. — ²⁾ S:n 28. 10. 15 §. — ³⁾ S:n 23. 9. 4 §. — ⁴⁾ S:n 23. 9. 8 §.

nitut korttelit hakijoille; sekä d) että kaikki rakennusyritystä varten tarpeelliset uuden tonttijaoituksen ja uusien tonttirajain ehdotukset sekä rakennusten piirustukset alistetaan kaupunginvaltuuston tutkittaviksi, kaikki sen uhalla että, jolle näitä ehtoja täytetä, yhtiölle luovutettujen alueiden käyttöoikeus heti palautuu kaupungille.

Kaupunginvaltuusto päätti ¹⁾ periaatteessa hyväksyä ehdotuksen rahatoimikamarin ehdottamain alueiden luovuttamisesta hakijoille vuokralle viidenkymmenen vuoden ajaksi, siitä kymmeneksi ensimmäiseksi vuodeksi vuokravapaasti, valtuuston vastedes määrättävin ehdoin.

Sittemmin anoivat hakijat, että kaupunginvaltuusto puheenalaiseen tarkoitukseen luovuttaisi lisäksi noin 12,000 m² maa-alaa jommastakummasta edellä mainitusta kaupunginosasta, sekä tiedustelivat, suostuisiko kaupunki hakijain siihen aikaan suunnittelemaalle osuuskunnalle myymään rakennusyritystä varten tarpeelliset alueet. Siinä tapauksessa että tämä tonttimaan luovutusmuoto hyväksyttiin, toivoivat hakijat kauppahinnan määrättäväksi enintään 18 vuoden lainaksi, joka olisi koroton 1931 vuoden loppuun ja siitä lähtien juoksisi 6 %:n vuosikorolla, ollen osuuskunta velvollinen vähintään 1,000,000 markan vuotuisin kuoletuksin maksamaan lainan takaisin.

Asiasta antamassaan lausunnossa rahatoimikamari kaikilta kohdin pysyi aikaisemmassa ehdotuksessaan hakijoille luovutettavaan tonttimaahan nähden. Mitä taas tuli kysymykseen anottujen alueiden myymisestä, huomautti kamari, ettei kaupungilla ollut oikeutta myydä kaupunginasemakaavaan ottamatonta aluettaan, minkätähden suunniteltuun XV kaupunginosaan kuuluvan alueen myynti ei voinut tulla kysymykseen; myöskään XII kaupunginosan korttelien myynti ei ollut suotava. Kamari sentähden ehdotti hakijain anomusta evättäväksi, mikä tulikin kaupunginvaltuuston päätökseksi ²⁾.

Reimarsin talon käyttö. Kun Talin kylässä sijaitsevan Reimarsin talon vuokraus oli marraskuun 1 päivänä päättynyt eikä lopullista ehdotusta talon vastaisesta käytöstä vielä ollut olemassa sekä entisen vuokraajan kuoltua hänen leskensä, vapaaherratar J. Ramsay oli anonut oikeutta vuokrata erään alueen mainitun talon maalta, päätti ³⁾ kaupunginvaltuusto laaditussa kartassa tarkemmin osoitetun, kaikkiaan 27.1 ha:n laajuisen Reimarsin talon alueen marraskuun 1 päivästä vuokrattavaksi 10 vuoden ajaksi vapaaherra A. Ramsayn perillisille 11,000 markan vuosivuokrasta viitenä ensimmäisenä ja 14,000 markan vuosivuokrasta viitenä seuraavana vuonna, ollen kaupungilla oikeus suhteellista vuokranhuojistusta vastaan ennen vuokrakauden päättymistä ottaa haltuunsa ne vuokra-alueen osat, jotka saattoivat käydä tarpeellisiksi talon itärajalle suunniteltuihin teollisuuskortteleihin teetettäviä raide- ja tielaitteita varten.

Varastopaikkain vuokraus Katajanokalta. Eräiden Katajanokan varastopaikkain vuokraajat, joiden vuokraoikeus oli päättynyt kesäkuun 1 päivänä 1919, olivat rahatoimikamarilta anoneet hallinto-oikeutensa pitentämistä, ja kaupunginvaltuusto valtuutti ⁴⁾ kamarin viideksi vuodeksi, edellä mainitusta päivästä lukien, entisille vuokraajille vuokraamaan laaditussa asemapiirroksessa tarkemmin osoitetut varastopaikat seuraavin yleisehdoin:

a) vuokraaja on velvollinen, siinä tapauksessa että kaupunki vaatii, 6 kuukauden kuluttua irtisanomisesta, suhteellista vuokranhuojistusta vastaan luovuttamaan hallustaan suuremman tai pienemmän osan vuokra-alueesta;

¹⁾ Kvston pöytäk. 28. 10. 46 §. — ²⁾ S:n 15. 12. 28 §. — ³⁾ S:n 26. 11. 15 §. — ⁴⁾ S:n 22. 12. 10 §.

b) jos katu-, satama-, rautatie- tai muun semmoisen laitteen teettäminen ennen vuokrakauden umpeen menemistä sitä vaatii, on vuokraaja niinkään velvollinen 6 kuukauden kuluttua irtisanomisesta luovuttamaan koko vuokra-alueen kaupungin vapaasti käytettäväksi;

c) vuokraaja on velvollinen siistillä lauta-aidalla ympäröimään vuokra-alueensa, pitämään alueen aidan ja katokset hyvässä kunnossa sekä ennen toukokuun loppua 1920 lietevärillä maalauttamaan sekä aidan että katokset, sen uhalla että kaupunki muussa tapauksessa on ilman muuta oikeutettu irtisanomaan vuokrasopimuksen, jossa tapauksessa vuokraaja on velvollinen heti luovuttamaan vuokra-alueen hallustaan;

d) vuokraaja ei ole oikeutettu rahatoimikamarin luvatta siirtämään vuokraoikeuttaan toiselle;

e) jos vuokra-alue on pitemmän aikaa ollut käyttämättä, on kaupunki oikeutettu irtisanomaan vuokrasopimuksen ja vuokraaja velvollinen 6 kuukauden kuluttua irtisanomisesta palauttamaan alueen kaupungin vapaasti käytettäväksi.

Rakennusten myynti sekä tonttien vuokraus näitä varten. Kun eräät Kumtähdessä, Meilansissa ja Greijuksessa sijaitsevat, kaupungille kuuluvat asuin- ja talousrakennukset olivat sota-aikana joutuneet rappiolle, esitti rahatoimikamari, että eräät näistä rakennuksista, joilla oli ainoastaan polttoainearvo, saisi myydä, sillä ehdolla että ostaja poisti ne, sekä että jotkut harvalukuiset asuinrakennukset niinkään saisi myydä takaamalla ostajalle oikeus saada vuokrata kutakin rakennusta lähinnä sijaitsevan maa-alueen 10 vuodeksi, syyskuun 1 päivästä 1919 lukien, sillä ehdolla että ostaja vuokrakauden kuluessa vaadittaessa luovutti katuja ja teitä varten tarvittavan maan suhteellista vuokranhuojitusta vastaan tai saamalla muuta maata vastikkeeksi. Näistä palstoista sijaitsi 5 Kumtähdessä, 2 Meilansissa ja yksi, Rödbäckan torppa, Greijuksessa. Vuosivuokra ehdotettiin 250 markaksi kustakin palstasta, lukuun ottamatta erästä Kumtähden palstaa, jonka vuosivuokra ehdotettiin 200 markaksi.

Kaupunginvaltuusto myöntyi¹⁾ tähän esitykseen.

Mustikkamaan laitosten vuokraoikeus. Aktiebolaget nya varvet yhtiön kaupunginvaltuustolle tekemän anomuksen että sille myönnettäisiin määrällinen vuokraoikeus Mustikkamaalla oleviin laitoksiinsa, jonka anomuksen mainitun yhtiön konkurssipesä sittemmin uudisti, pani²⁾ kaupunginvaltuusto toistaiseksi pöydälle.

Korttelin n:o 555 vuokravapaus. Kaupunginvaltuuston vuonna 1916 päätettyä Kone- ja siltarakennusosakeyhtiölle vuokrata kaikki Vallilan korttelin n:o 555 tontit, sillä ehdolla m. m. että mainittu kortteli vuokrakauden kuluessa täydellisesti rakennettiin niin, että vähintään puolet suunnitellusta rakennusryhmästä oli valmistunut kahden ensimmäisen vuoden kuluessa³⁾, havaittiin kesällä 1919 toimitetussa katsastuksessa rakennusalan olevan ainoastaan 32 % vastaisen katurakennuksen ja 29 % vastaisten rakennusten koko pinta-alasta, mutta katselmusmiehet, katsoen rakennusaikana vallinneisiin luonnottomiin oloihin, kuitenkin puolsivat vuokrakirjassa luvatus vuokravapauden kahdelta ensimmäiseltä vuodelta myönnettäväksi yhtiölle. Tähän lausuntoon viitaten yhtiö anoi mainittua etua. Vaikka rahatoimikamari suhtautui epäröiden tähän anomukseen, esitti se kuitenkin että, jos yhtiö oli ennen kesäkuun 1 päivää 1922 teettänyt asuintaloja koko rakennetta-

¹⁾ Kvstons pöytäk. 19. 8. 19 §. — ²⁾ S:n 15. 12. 30 §. — ³⁾ Ks. 1916 vuod. kert. siv. 298.

vaksi alkuaan määrätyle mainitun korttelin alalle, kamari oikeutettaisiin yhtiölle takaisin maksamaan kesäkuun 1 päivän 1917 ja kesäkuun 1 päivän 1919 väliseltä ajalta suoritettu vuokramäärä, 23,696 markkaa. Kaupunginvaltuusto hyväksyi¹⁾ tämän ehdotuksen.

Anomus saada lunastaa eräil tontit tai saada pitennetty vuokraoikeus niihin. Läntisen Kaivopuiston vuokratonttien haltijat olivat anoneet saada lunastaa vuokran nojalla hallussaan olevat huvilatontit tai myös, ellei valtuusto katsoisi olevan syytä tähän myöntyä, vuokratuoden päätyttyä kohtuullisin ehdoin jonkin, ei aivan lyhyen ajan edelleen pitää niitä vuokralla hallussaan. Rahatoimikamari, samoin kuin ammattiviranomaisetkin, oli sitä mieltä²⁾, ettei mainittujen huvilapalstain myynnin pitäisi tulla kysymykseen, vaan olisi ne vuokratuoden päätyttyä liitettävä vapaaseen puistoalueeseen, sekä että kysymys vuokratuoden pitentämisestä oli liian aikaisin nostettu, koska vuokrauosi päättyi aikaisintaan vuonna 1924; vallitsevaan suureen asunonpuutteeseen nähden voitaisiin kuitenkin vuokratuotta lyhyenlaiseksi ajaksi pitentää, ainakin eräille näistä tonteista. Kamarin ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti³⁾ evätä anomuksen puheenalaisten tonttien vuokratuoden pitentämisestä, ollen kuitenkin hakijat esteettömät myöhemmin uudistamaan anomuksensa.

Pengerkadun asuntotonttien n:o:jen 35 ja 37 käyttö. Kun XII kaupunginosan korttelissa n:o 358 sijaitsevain Pengerkadun asuntotonttien n:o:jen 35 ja 37 vuokrauosi vuoden lopussa päättyi, oli tonttien vuokraaja kauppias K. V. Snellman anonut oikeutta joko lunastaa tontit omikseen tai saada vuokratuoden pitentäystä. Kaupunginvaltuusto päätti⁴⁾ että, koska hakija ei suostunut maksamaan tonteille määrättyä kauppahintaa, ne vuokratuotaisiin hänelle 5 vuodeksi 200:sta 3,600 markkaan korotetusta vuosivuokrasta molemmilta tonteilta ja oikeuttamalla vuokraaja vuokratuoden päätyttyä lunastamaan ne.

Sittemmin kauppias Snellman kuitenkin anoi saada lunastaa tontit niille määrätystä hinnasta, ja kaupunginvaltuusto oikeutti⁵⁾ rahatoimikamarin hänelle huutokaupatta myymään tontit, toisen 87,720 ja toisen 132,450 markasta.

Hermannin vuokratonttien käyttö. Eräiden Hermannin I vuokratonttien haltijain vuosina 1911 ja 1912 anottua saada lunastaa vuokraamansa tontit tai myös heille myönnettäväksi pitennettyä hallintaoikeutta niihin päätti⁶⁾ kaupunginvaltuusto, pääasiassa rahatoimikamarin ehdotuksen⁷⁾ mukaisesti, yleisesti myöntää niiden tonttien haltijoille, joiden vuokrasopimukset päättyivät ennen tammikuun 1 päivää 1925, vuokratuoden pitentäyksen mainittuun päivään asti Hermannin jaotuskaavan uudestijärjestelyehdotuksen mukaisesti ja kamarin ehdottamista vuokramaksuista; poikkeus tehtiin kuitenkin eräisiin tontteihin nähden, jotka osin sijaittivat sillä alueella, jonka kaupunki oli aikonut tarjota kuritushuonealueeseen kuuluvan maan sijaan, osin tarvittiin suunniteltuja kulkuväyliä varten ja joiden haltijoille kamari oli myöntänyt käyttöoikeuden toistaiseksi kuuden kuukauden irtisanomisajoin, samoin kuin myös niihin väliaikaisesti uudestaan järjestettyjen korttelien XI B, C ja D osiin nähden, jotka sijaittivat Itäisen viertotien ja tonteille rakennettujen asuintalojen välillä. Sen ohessa kehoitettiin rahatoimikamaria jouduttamaan edellä mainittua kaupungin ja valtion välistä tilusvaihtoa sekä antamaan ehdotus puheenalaisen alueen lopulliseksi jaotuskaavaksi.

¹⁾ Kvston pöytäk. 15. 12. 8 §. — ²⁾ Kvston pain. asiakirj. n:o 37. — ³⁾ Kvston pöytäk. 23. 9. 30 §. — ⁴⁾ S:n 19. 8. 18 §. — ⁵⁾ S:n 26. 11. 45 §. — ⁶⁾ S:n 15. 4. 24 §. — ⁷⁾ Kvston pain. asiakirj. n:o 11.

Evätty anomus saada vuokrata tontteja Hermannista. Eräiden Hermannin vuokraajain kaupunginvaltuustolle tekemän anomuksen saada joko lunastaa tai 50 vuoden ajaksi vuokrata hallussaan olevat sikäläiset tontit valtuusto epäsi ¹⁾).

Pitennetty vuokraoikeus. Rahatoimikamarin esityksestä myönsi kaupunginvaltuusto pitennetyn vuokraoikeuden:

maalaimestari E. J. Ruthin perillisille Äggelbyn itäisen rakennusryhmän asuntopalstaan n:o 58 1923 vuoden loppuun 400 markkaan korotetusta vuosivuokrasta ²⁾);

rakennusmestari M. E. Uddille, huvilanomistaja N. Kolisen perillisten holhoojana, Humaliston tilukseen n:o 6 kahdeksi vuodeksi, tammikuun 1 päivästä 1919 lukien, 3,500 markkaan korotetusta vuosivuokrasta ³⁾);

ajuri J. F. Bergströmille Laakson tiluksen asuntopalstaan B viideksi vuodeksi, tammikuun 1 päivästä 1919 lukien, 600 markan vuosivuokrasta ⁴⁾);

leskirouva M. F. Skogsterille Toukolan XIV korttelin asuntopalstaan n:o 3, tammikuun 1 päivään 1922, 180 markkaan korotetusta vuosivuokrasta ⁵⁾);

Kaisaniemen ravintolan vuokraajalle kassanhoitaja Fr. O. Lindforsille mainittuun ravintolaan viideksi vuodeksi, lokakuun 1 päivästä 1919 lukien, 15,000 markkaan korotetusta vuosivuokrasta ⁶⁾);

Kumtähden viljelyspalstan n:o 35 vuokraajille leskivaimo A. Karlssonille ja hänen pojalleen E. Ilolalle mainittuun viljelyspalstaan, joka sen rajain uudestijärjestelyn jälkeen merkittiin Käpylän n:o:oksi 4, 10 vuodeksi 600 markan vuosivuokrasta velvoittamalla vuokraajat suhteellista vuokranhuojistusta vastaan 3 kuukauden kuluttua irtisanomisesta luovuttamaan hallustaan katuja, teitä tai muuta yleistä tarkoitusta varten tarpeelliset palstan osat ⁷⁾); sekä

Emma Mäkisen turvakoti nimiselle säätiölle erääseen korttelin n:o 183 alueeseen vuodeksi, kesäkuun 1 päivästä 1920 lukien, 100 markan maksusta ⁸⁾).

Lupa kuljetusradan laittamiseen. Aktiebolaget P. J. Bögelunds kartongfabrik osakeyhtiö oli anonut saada Fredriksperinkadun viereiseltä valtionrautateiden konepaja-alueelta johtaa kapearaiteisen kuljetusradan kadun poikki yhtiön saman kadun varrella omistamille tonteille n:o:ille 52 ja 54; jotteivät lasketut raiteet häiritsisi katuliikennettä, upotettaisiin ne kiveykseen. Rahatoimikamari puolsi myöntymistä anomukseen seuraavin ehdoin:

1) että yhtiö velvoitetaan 3 kuukauden kuluessa irtisanomisesta poistamaan puheenalainen rata ja panettamaan katu entiseen kuntoonsa;

2) että yhtiö velvoitetaan, niin kauan kuin kuljetusrata on olemassa, omalla kustannuksellaan pitämään puhtaana raiteiden välinen katu sekä puolen metrin ala niiden kumpaisellakin puolella samoinkuin pitämään samoin alain katupäälylystys kunnossa;

3) että yhtiön tulee raiteita laskiessaan noudattaa kaupungin rakennuskonttorin antamia määräyksiä sekä välttää katuliikenteelle haitallista kuormausta ja purkausta ja muuta katuliikenteen seisahtumisten aikaansaamista; sekä

4) että yhtiö oikeudesta puheenalaisen raiteen laskemiseen ja sen raiteen osan puhtaanapidosta, joka sijaitsee kaupungin puhtaana pidettävällä maalla, suorittaa kaupunginkassaan edeltäpäin kaikkiaan 240 markkaa vuodessa.

Kaupunginvaltuusto hyväksyi ⁹⁾ kamarin ehdotuksen.

¹⁾ Kvstons pöytäk. 15. 4. 25 §. — ²⁾ S:n 28. 1. 16 §. — ³⁾ S:n 28. 1. 22 §. — ⁴⁾ S:n 11. 3. 7 §. — ⁵⁾ S:n 1. 4. 18 §. — ⁶⁾ S:n 9. 9. 7 §. — ⁷⁾ S:n 28. 10. 11 §. — ⁸⁾ S:n 22. 12. 29 §. — ⁹⁾ S:n 15. 12. 7 §.